

billigt, at jeg, som er Ordfører for Forslagsstillerne og dog i hele dette Møde ikke har sagt, et Ord, nu til Slutning, gjør et Par Bemærkninger. Jeg har saa meget mere Opfordring til at fremkomme dermed, som flere af mine ærede Medforslagsstillere, der have taget Ordet idag, mere have gjort det for at pointere deres personlige Ønsker og Højelser lige overfor Lovforslaget og derved have givet deres Bemærkninger en personlig Karakter, som jeg ikke kunde have tilladt, mig som Ordfører. Jeg sigter herved navnlig til det ærede Medlem for Randers Amts 5te Valgkreds (L. Christensen). Denne Reservation har jeg troet det rigtigt at gjøre, og det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) indrømmede ogsaa, at jeg har filltet Sagen noget lempeligere eller mere billigt end andre ærede Medlemmer, som have taget Ordet. Forøvrigt skal jeg ikke undlade at takke for den Understøttelse, som vort Lovforslag fra mange Sider har faaet, ogsaa fra den høitærede Ministers Side, og netop derfor tror jeg at kunne afholde mig fra at komme ind paa adskillige Ting. Jeg skal saaledes ikke berøre, hvad den ærede sidste Taler var inde paa, nemlig en Underjøgelse af, hvad visse almindelige Principer maatte sære til. Det er jo ikke nogen vanskelig Sag at anstille theoretiske Betragtninger i Almindelighed om denne Art Sager, men jeg tror, at det ærede Medlem, for at ramme Sagens Kjerne, nærmere maa sætte sig ind i de Detailler, som have foreligget i denne Sag og fremdeles ville komme til at foreligge. Naar det ærede Medlem talte om, at Systemet af 1873 fremdeles skulde opretholdes — dette gjælder ogsaa det ærede Medlem for Rjøbenharns 4de Valgkreds (Scharling) — maa de Herrer jo ikke glemme, at det har været drøftet i Rigsdagen og er bleven fundet for let. De Herrer maa ikke glemme, at efter en udførlig Overveielse og Forhandling har man her forladt Systemet og er kommen til et andet. Naturligvis kan man ikke slette ud, hvad der er gjort; men man kan ikke vente Andet, end at de saa Selskaber, som ere optraadte under dette System, som Regjering og Rigsdag efter en Debat have forladt, nu sige: Kunde dette ikke være naturligt, og kunde det ikke være billigt, at man nu søgte at nærme sig for vort Vedkommende til Anvendelsen af det Princip, som Staten efter den sidste og formodentlig den mobneste Overveielse har fundet at være det rigtigste og nyttigste? Jeg tror, at jeg har Ret til at stille Sagen paa den Maade, og jeg tror ikke, at denne Betragtning lader sig tilbagevise. Jeg skal give det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds fuldstændig Ret i, at jeg har ikke talt om Ret og Retfærdighed, jeg har kun talt om Billighed, og det er med fuldkommen Frie, at jeg har filltet det saaledes paa Forslagsstillernes Vegne. Det vil være let iøinefaldende, at der

her tales om Billighed, i den Forstand, at man forlanger en Overveielse af, om ikke det Tilbud, som her er gjort, er saaledes, at denne Bane vil kunne staa som et Led i de jydsk—fynske Baner med samme Rentabilitet som de øvrige Led i det jydsk—fynske Banenet. Det forekommer mig, at de Herrer ikke maa overse, at det er Hovedstandpunktet overfor Baneanlægene i Fyn og Sjælland, som er opnaaet i alle andre Egne, og at man nok kan sige, at Billighed taler for, at man idetmindste tager under Overveielse, om ikke det Samme bør ske her. Jeg har ikke talt om Retfærdighed. Jeg maa nemlig gaa ud fra, at Statens Love ere retfærdige paa den Tid, de gives. Disse Baneanlæg ere bleve til i Genhold til en Lov med det deri bestemte Tilbud, og det følger af sig selv, at man her ikke kan stille nogen Forbring, men at der kun er Tale om Billigheds-hensyn. Paa den anden Side maa det imidlertid være mig tilladt at sige det ærede Medlem, at jeg ikke kan acceptere, hvad han har sagt, at man jo saa kunde vise den en Raade. Det er ikke det, vi ville, og jeg vil ikke være med til at samle Bidrag ind hele Landet over ved en Nationalsubscription. Vi have ønsket, at det paa sædvanlig loyal Maade skulde tages under Overveielse her, om Sagen fortjente at fremmes. — Der er flere ærede Medlemmer, der have ønsket, at der maatte ske Udbringinger i Lovens Indhold; men det forekommer mig ikke, at Udvalgene her i det Hele taget pleie at genere sig ved at foreslaa Udbringinger i Lovforslagene, ja end ikke ved at forandre dem til helt nye Lovforslag, og det staar jo altsaa det ærede Thing og det eventuelle Udvalg frit for at gjøre de Forandringer i dette Lovforslag, som de finde nyttige og rigtige. Vi have kun foreslaaet, hvad vi mente vilde være det Rette efter alle de foreliggende Omstændigheder, og jeg kan ikke se, at man billigvis kan forlange Andet af os. — Et Par enkelte Bemærkninger maa det endnu være mig tilladt at gjøre, navnlig til det ærede Medlem her lige overfor (Berg), som sagde, at der var bygget paa en 3 Aars Regel. Jeg tror nu ikke, at det ærede Medlem har ment, at der ikke var Andet at bygge paa end en 3 Aars Regel (Berg: Nei!) — nuvel — men for at der dog ikke skal komme nogen Misforstaaelse ud deraf, vil jeg sllaa fast, at Størstedelen — vistnok $\frac{2}{3}$ — var tilfiede som Aktiekapital og Tilbud, og at der kun var Tale om subsidiært at sikkre sig Pengenidler gennem Laan. Jeg indrømmer det, og jeg indrømmede det ogsaa strax, at disse burde være indgaaede paa længere Aaremaal og maatte paa fornuftigere Bilskaar, og at man ikke fuldt har magtet Sagen. Jeg tror, at man der har overseet, at enhver Bane bruger en vis Tid til at oparbejde sig, og det er min fulde Overbevisning, at hvis man havde kunnet kontrahere paa fornuftigere Bilskaar,